

Adviespunt heet het nu

Wat een jaar lang het Advies- en Meldpunt Huiselijk Geweld Zuid-Limburg heette, wordt geen meldpunt meer genoemd. De naam is veranderd in Adviespunt Huiselijk Geweld Zuid-Limburg.

Naar aanleiding van een discussie die deze zomer plaatsvond in het bovenregionaal overleg en in de verschillende stuurgroepen van de samenwerkingsverbanden Huiselijk Geweld is het besluit genomen het begrip melden uit de naam te halen.

vrijwilliger Adviespunt

Colofon

Oplage: 1500 stuks
Volgende nummer: maart 2004
Deze krant vindt u op symbiose.nl en huiselijkgeweld.nl

'PRAATSAAM', nieuwskrant gezamenlijke aanpak huiselijk geweld Limburg' wordt gemaakt in opdracht van de projectgroep Communicatie Huiselijk Geweld Zuid-Limburg en het samenwerkingsverband Huiselijk Geweld Noord- en Midden-Limburg ter ondersteuning van de vier samenwerkingsverbanden in Limburg.

huiselijk geweld

Met dank aan:

Redactiecommissie

- Nicole Soudant, namens Noord- en Midden-Limburg
- Chris Rozenboom, namens Westelijke Mijnstreek
- Nicole Offermans, namens regio Parkstad Limburg
- Wies Meeussen, namens Maastricht-Heuvelland
- Maria van Gessel, namens Symbiose

Met vragen over en/of ideeën voor de nieuwskrant PRAATSAAM kunt u terecht bij de coördinator van de redactiecommissie: maria.vangessel@symbiose.nl

NB: Ontvangt u deze nieuwsbrief nog niet op uw naam in uw postvak? Of kent u professionals die deze nieuwskrant willen ontvangen? Stuur dan naam, organisatienaam en adresgegevens naar maria.vangessel@symbiose.nl

Coördinatie redactie: Symbiose, Sittard

Concept, redactie, productie en copyright: Communicatiebureau Opinie, Kerkrade

Informatie is aan verandering onderhevig.

Ga na of de vermelde informatie juist is, voordat u er naar handelt.

Nathalie Meertens, coördinator van het Adviespunt Huiselijk Geweld Zuid-Limburg: "Met een melding van een slachtoffer of een plegger kunnen we iets doen, dan mogen we met toestemming van de betrokkene de hulpverlening inschakelen. Maar het woord melden heeft in zich dat een omstander of een andere derde ook een geval van huiselijk geweld kan melden, en dat er dan iets met die melding gebeurt. Daar hebben we de bevoegdheid niet voor. We moesten dat verschil steeds uitleggen, dat we zonder toestemming van de betrokkenen niet de bevoegdheid hebben om gegevens te verstrekken aan andere instanties. Bovendien noteren wij de gegevens geanonimiseerd. Landelijk wordt wel discussie gevoerd

over wetwijzigingen die het melden uiteindelijk wel mogelijk zullen maken, maar dat kan nog zo ontzettend lang duren.

De vrijwilligers van de Stichting Telefonische Hulp Diensten Limburg die voor het Adviespunt werken zijn vooral getraind in luisteren naar het slachtoffer, de plegger, de omstander of de hulpverlener. Als de beller laat blijken advies te willen of hulpverlening nodig te hebben verwijzen ze naar onze maatschappelijk werker die na een eerste screening de mensen of direct verwijst of inbrengt in het backoffice waar de geanonimiseerde gegevens bekeken worden en er binnen een week de juiste hulpverlening gezocht wordt."

Huiselijk geweld geregistreerd

- Veelal gaat het om een vrouw die mishandeld wordt door haar (ex) partner (in 145 gesprekken)
- In 18 gesprekken betreft het een moeder die door haar meerderjarig kind mishandeld wordt.
- In 182 gesprekken gaat het om geweld in een actuele situatie.

Voor zover geregistreerd gaat het in die zaken om 394 mannelijke daders, 371 vrouwelijke slachtoffers. In slechts 14% werd er aangifte gedaan, waarvan 7,5% vervolgbaar is door Justitie Partners Heerlen.

Er is een rapport uitgegeven door het Adviespunt Huiselijk Geweld Zuid-Limburg met cijfers van half november 2002 – juni 2003. U kunt dit rapport aanvragen bij n.meertens@pl.xonar.nl

Justitie Partners Heerlen

De cijfers van Justitie Partners Heerlen laten ook zien dat huiselijk geweld een groot probleem is. De politie Heerlen behandelde van 1 januari 2003 tot augustus 2003 510 zaken die onder de definitie huiselijk geweld vallen.

Politie

District Venray

In het district Venray waren er in 2002 385 registraties huiselijk geweld.

opgenomen. "Dat is natuurlijk geweldig. Op deze manier hebben we - op die twee vragen - een nulmeting. De resultaten zijn waarschijnlijk nog niet bekend als de campagne start, maar we kunnen deze resultaten vergelijken met de meting die wij naderhand gaan uitvoeren."

Twee campagnes met één doel: BEL

heeft een meerwaarde om deze twee campagnes elkaar te laten opvolgen. Met kindermishandeling richt je je op een onderdeel van huiselijk geweld en daarna maak je het breder. De campagneleider van het AMK is bij ons aangeschoven en we werken nauw samen."

Publiekscampagne tegen huiselijk geweld

Brigitte: "We hebben nu meer tijd om de campagne Huiselijk Geweld te plannen, de posters te produceren en de buitenreclameborden te reserveren. Van het AMK hebben we een adressenbestand gekregen met huisartsenpraktijken, scholen en dergelijke, die vullen we nog aan met onder meer sportkantines en buurthuizen. Daar komen kleine posters te hangen. Daarnaast wordt de publieksfolder breed verspreid."

Effectmeting publiekscampagne

In de gezondheidsenquête van de GGD die een keer in de vier jaar gehouden wordt onder 40.000 mensen in Limburg, zijn twee vragen over huiselijk geweld

Campagne AMK

Koen aan den Boom, campagneleider AMK: "De campagne tegen kindermishandeling loopt officieel van 15 oktober tot 12 november 2003, maar de tv-spots en de buitenreclameborden zullen wat langer te zien zijn. Dat heeft te maken met de perioden die je moet inkopen. We hebben gekozen voor een - zo veel als mogelijk - afgebakende campagneperiode, omdat er een verwachting is van een toename in het aantal telefoontjes van 20% tijdens en vlak na de campagne, en 10% voor de langere termijn. De medewerkers van het AMK hebben het normaal al druk met het aannemen van meldingen, in een vastomlijnde campagneperiode weten de medewerkers wat er van hen gevraagd wordt. Het is een landelijk ontwikkelde campagne die wij regionaal - in Limburg - hebben uitgevoerd."

AMK (0900) 123 123 0

Adviespunt Huiselijk Geweld Zuid-Limburg (045) 574 08 15

huiselijk geweld

Monique Boon

Veel instanties zijn actief in het backoffice-overleg in Zuid-Limburg en dragen op deze manier een steentje bij aan de hulpverlening aan slachtoffers, pleggers en daders. Allemaal werkten ze op basis van mondelinge afspraken, vanuit een vanzelfsprekende en gezamenlijk onderkende verantwoordelijkheid voor de aanpak van huiselijk geweld. Om de samenwerking te waarborgen zijn de instanties gevraagd een convenant te ondertekenen.

Het zijn vooral medewerkers op uitvoerend niveau die al een jaar of drie in het backoffice deelnemen. "Het gaat nu heel erg goed, de ondertekening is vooral bedoeld om de vrijblijvendheid van de samenwerking af te halen en de samenwerking te bezegelen", vertelt Monique Boon, adviseur Symbiose. "Om dat te bereiken hadden

De Westelijke Mijnstreek kon het convenant Huiselijk Geweld dan wel nog niet ondertekenen, de actieve medewerking van de Westelijke Mijnstreek aan de hulpverlening die het convenant omvat, wordt lieflijk onderschreven door Kik Snoek, voorzitter samenwerkingsverband Huiselijk Geweld Westelijke Mijnstreek. Zij is dagvoorzitter tijdens de ondertekening. De ondertekening vond 14 oktober jl. plaats in De Bonbonnière in Maastricht.

Samenwerking bezegeld

Kik Snoek: "Wat we vandaag gaan doen, is een belangrijke stap. Hulpverleningsinstellingen spreken met elkaar af dat zij een backoffice vormen, waar hulpvragen opgepakt worden en doorverwezen worden. Geen van het kastje naar de muur meer voor daders en slachtoffers, maar oplossingen in de vorm van hulpaanbod door professionals of vrijwilligers, of door professionals en vrijwilligers samen."

Felicities van ministerie

Justine Verschoor, clusterhoofd cluster Criminaliteitspreventie en Samenleving, directie Jeugd- en Criminaliteitspreventie, Ministerie van Justitie: "Het tekenen zelf is snel gedaan, maar wat er aan vooraf gaat is meestal jaren werk en jaren samenwerking. Het is een heuglijke gebeurtenis, voor ons - vanuit het ministerie ook, omdat je kunt zien dat het beleid dat ingezet is, effect heeft. De nota 'Privé Geweld een Publieke Zaaik' is voor ons een richtlijn. De nota is een sterke impuls geweest in deze regio tot de aanpak van huiselijk geweld. Deze dag laat zien dat u hier in Zuid-Limburg uw verantwoordelijkheid hebt genomen en de samenwerking zo ver is dat er getekend kan worden. Dat is de nodige felicitaties waard."

Complimenten van provincie

Ing. M.J.H. Vestjens, gedeputeerde Provincie Limburg: "Limburg moet veiliger, dat is de wens van

PRAATSAAM©

nieuwskrant gezamenlijke aanpak

huiselijk geweld Limburg

Nummer 2, december 2003

we een schriftelijke toezegging van het management van de deelnemende instanties nodig. Het convenant hebben we met een aantal betrokken instanties opgesteld en daar staan werkbare afspraken die de hulpverlening zullen verbeteren. We wilden dat het convenant getekend zou zijn ruim voordat de publiekscampagne volgend voorjaar gaat starten."

aan bovenregionale voorzieningen zoals een coördinator Huiselijk Geweld Zuid-Limburg, het Adviespunt Huiselijk Geweld Zuid-Limburg en het Bovenregionaal overleg, van waaruit scholing, financiën, communicatie e.d. aangestuurd worden. Dit alles is ook in het convenant vastgelegd.

Gedegen voorbereiding convenant

Goede doorsluiting van hulpvragen

De hulpvragen komen binnen bij het Adviespunt Huiselijk Geweld Zuid-Limburg en bij de deelnemende instanties. De casuïstiek wordt in het backoffice-overleg besproken en de hulpvragen worden op adequate wijze binnen een week doorgesluisd naar de instanties die de hulp gaan verlenen. "Dat gaat al goed, maar we lopen nog wel in bepaalde gevallen aan tegen de privacywetgeving. Door de registratie van het Adviespunt, cijfers van de politie, cijfers van Justitie Partners Heerlen en landelijke onderzoeken wordt langzamerhand duidelijk: waar hebben we het hier over. Hoeveel hulpvragen zijn er? Dat maakt het inmiddels wat gemakkelijker om overheden en andere financiers te overtuigen.

Bovenregionaal overleg

De samenwerkingsverbanden Huiselijk Geweld regio Parkstad Limburg en Maastricht-Heuvelland dragen bij

Nog veel werk te verzetten

Op de vraag of de adviseurs van Symbiose na de ondertekening van het convenant achterover kunnen gaan leunen, schudt Monique betrokken: nee. We moeten zorgen dat de publiekscampagne gaat lopen, dat de hulpverlening goed aansluit, dat het bovenregionaal overleg ondersteund wordt en zeker ook dat de communicatie vanuit het backoffice-overleg naar de achterliggende organisaties ondersteund wordt. In de Westelijke Mijnstreek moeten we verder met het opbouwen van het backoffice." Na het interview, de dag voor de ondertekening van het convenant, schiet Monique nog snel even naar de computer om haar mail te bekijken: "Oh, het is zo spannend, ik moet even zien of er nog nieuws is zo vlak voor de ondertekening van het convenant. Het is toch een mijlpaal."

Wilt u meer informatie, stuur dan uw vraag naar monique.boon@symbiose.nl

de burger. 'Veilig leven' is een van de vijf thema's in het coalitieakkoord 2003 - 2007 dat in juni jl. in de Provinciale Staten is besproken. De versnippering op het gebied van veiligheid wordt herkend en erkend. De effectiviteit van het Rijk, de Provincie, de politie, de gemeenten, maatschappelijk werk en alle andere betrokken organisaties kan worden vergroot. Een convenant voedt de intenties die wij uitspreken in het coalitieakkoord en niet te vergeten - het allerbelangrijkste: uw doelstelling. Ik wil u van harte complimenteren."

Applaus voor partners

Lisette van Gorp, adviseur Transact te Utrecht schetst de landelijke ontwikkelingen, waarna zij overgaat tot het begeleiden van de daadwerkelijke ondertekening. Vertegenwoordigers van de organisaties komen stuk voor stuk onder applaus naar voren om het convenant te ondertekenen: Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK); Bureau Jeugdzorg Maastricht; Bureau Jeugdzorg Heuvelland; PMS Vijverdal Maastricht; Stichting Psycho Medisch Streekcentrum; RIAGG Maastricht; Sociaal Pedagogische dienst (SPD) Maastricht-RADAR; Stichting Trajekt

Maastricht & Heuvelland;

Vrouwen-

gezondheids-

centrum (VGC)

Maastricht;

XONAR

Maastricht

Heuvelland

tekent

namens CLAS

Zuid-Limburg;

XONAR

vrouwen-

opvang &

hulpverlening

Maastricht;

Bureau

Jeugdzorg

Heerlen;

CAD Heerlen (heet per 1 januari 2004 Mondriaan Divisie Verslavingszorg); Mr. E. Engelen advocaat & procureur Kerkrade; RIMO regio Parkstad Limburg; Slachtofferhulp Nederland Regio Noord- en Midden Limburg/Zuid-Limburg; Stichting Ambulante Fiom; Stichting Blijf van m'n Lijf Heerlen; Stichting Telefonische Hulpdiensten Limburg (THD); en Tracee, Algemeen maatschappelijk werk Heerlen.

Lisette van Gorp: "Ik zou niet willen zeggen het werk kan nu beginnen, maar u zit er wel vanaf nu aan vast."

Jacqueline Franssens, inspecteur van politie en leidinggevende van het Politiebureau Nuth, Voerendaal district Heerlen en projectleider Huiselijk Geweld Politie Limburg licht het opleidingsplan voor de politie in de aanpak van huiselijk geweld toe en houdt een enthousiaste toespraak waaruit de inzet en betrokkenheid van de politie blijkt.

Kik Snoek vraagt aan het einde van de middag een applaus voor Monique Boon en Maria van Gessel, adviseurs van Symbiose: "Zonder de aanjouwende energie van deze twee hardwerkende vrouwen zouden we lang zo ver niet gekomen zijn als waar we nu vandaag zijn."

Kindermishandeling bestaat al zolang als de mensheid. Omdat de normen en waarden van een cultuur bepalen wanneer iets als een probleem onderscheiden en benoemd wordt, is het begrip zoals wij dat kennen pas laat in de twintigste eeuw geïntroduceerd. Daarvoor werden kinderen niet zozeer als kind gezien, maar meer als kleine volwassenen, die ook als zodanig moesten functioneren. Denk in dit verband bijvoorbeeld aan de wijdverbreide kinderarbeid in het Europa van de negentiende en het begin van de twintigste eeuw. Naar onze huidige maatstaven zou dat moeiteloos onder kindermishandeling vallen (zwaar lichamelijk werk, slechte voeding, verwaarlozing en slechts geringe medische zorg etc.). Pas in de zestiger jaren van de twintigste eeuw 'ontdekte' een Amerikaanse arts, Henry Kempe, het verband tussen onverklaarbare ziekten, botbreuken en het verschijnsel kindermishandeling.

Teder jaar sterven er in Nederland, zo blijkt uit een rapport van Unicef, zes op elke miljoen kinderen door kindermishandeling. Maar dit zijn de officiële cijfers. Bij een groter aantal

van de gestorven kinderen is de doodsoorzaak onbekend, onduidelijk of zelfs aantoonbaar onjuist vastgesteld. Er blijkt een duidelijk verband te bestaan tussen huiselijk geweld onder

“Als een slachtoffer later zijn dossier leest, wil ik dat hij denkt: ze zijn tenminste voor me opgekomen. Als we kinderen willen beschermen moeten we stelling nemen, durven te zeggen: hier is een norm overschreden. In die gevallen moet iedereen die met kinderen werkt melden of aangifte doen”, aldus Pieter van der Heul, teamleider Raad voor de Kinderbescherming.

Afstemming in scenarioteam
De instellingen die het convenant ondertekenden nemen deel in een scenarioteam. Pieter: “Dit scenarioteam komt bij een melding van kindermishandeling bij elkaar - ongeacht waar de melding binnen kwam - indien nodig binnen vierendertig uur. Dan bekijken we ieder vanuit de eigen expertise: wat kan ik bieden om het kind te beschermen en hoe ziet het traject er uit.”

Kindermishandeling Durf stelling te nemen

Het vergroten van de aangiftebereidheid bij hulpverlenende instanties is een van de doelstellingen van het convenant 'Integrale samenwerking bij de bestrijding van kindermishandeling in Noord- en Midden-Limburg'. Dit convenant is september jl. getekend door het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK), Bureau Jeugdzorg (BJZ), Raad voor de Kinderbescherming (RvdK), Politie en Openbaar Ministerie (OM). Theo Sillen, parketsecretaris Openbaar Ministerie Roermond: “Hulpverlenende instanties ervaren de privacywetgeving als een hoge drempel om aangifte te doen of informatie te verstrekken, maar er zijn wel degelijk mogelijkheden - ook zonder toestemming van de belanghebbende. In de beschrijving van het convenant besteden we veel ruimte aan recente wetswijzigingen en de mogelijkheden in de privacywetgeving.”

Theo: “Op deze manier kunnen we snel handelen en op elkaar afstemmen. Een voordeel is dat we al in een vroeg stadium hulpverlening voor de pleger kunnen inschakelen.” Pieter: “Wat ik heb gemerkt is dat het doen van een aangifte een middel kan zijn om een pleger of dader tot actieve deelname aan een hulpverleningsprogramma te motiveren.” Het convenant is niet alleen gesloten om kindermishandeling te stoppen in de zaken die door het scenarioteam behandeld worden, maar ook te voorkomen dat de dader vervalt in dezelfde fouten.

Voorbeeldfunctie

Theo: “Elders in het land zijn ze ook al bezig met een zelfde soort samenwerking. Wij lopen hier wat voor. We zullen dit op verschillende plaatsen presenteren, zodat anderen niet het wiel opnieuw hoeven uit te

Aanpak kindermishandeling

volwassenen en kindermishandeling. Een groot deel (30-70%) van de mannen die hun partner belagen, gebruikt ook geweld tegen hun kinderen. Hetzelfde geldt overigens voor ongeveer 50% van de vrouwen die mishandeld werden.

Meldcode

Ter verbetering van de aanpak van kindermishandeling stelde de Raad voor het Jeugdbeleid in 1988 voor een meldcode in te stellen voor beroepskrachten. Gekozen werd voor een meldcode en niet voor een wettelijk in te stellen meldverplichting, zoals in andere landen. De ministeries van Justitie en VWS namen dit voorstel over in 1990, omdat ze verwachtten dat door de meldcode de signalering van kindermishandeling zou verbeteren. De meldcode verder concretiseren of daadwerkelijk invoeren gebeurde toen echter nog niet... daar moesten we nog meer dan tien jaar op wachten!

Advies- en Meldpunten

Tegenwoordig bestaat in ons land een dekkend netwerk van Advies- en Meldpunten Kindermishandeling (AMK's) en is er wetgeving die hun werk en werkwijze legitimeren, gerealiseerd. In 2002 accepteerde het ministerie van VWS het voorstel van het Expertisecentrum Kindermishandeling voor een concrete en praktische invulling voor de meldcode kindermishandeling. Deze meldcode legt de nadruk op het verbeteren van de signalering van kindermishandeling en biedt ondersteuning aan beroepskrachten, zowel op instellingsniveau als op het niveau van de afzonderlijke beroepsgroepen. De instellingen en de beroepsgroepen kunnen de basiselementen van de meldcode uitwerken in een handelingsprotocol, dat aansluit bij hun eigen doelen en mogelijkheden.

vinden.” Pieter: “Binnen de Raad voor de Kinderbescherming plaatsen we de tekst van het convenant op intranet.” “En”, zegt hij, “wij nemen deel aan dit soort interviews.” Theo: “Bovendien is er een persbericht verstuurd.” Pieter: “We nemen deel in samenwerkingsverband Huiselijk Geweld Noord- en Midden-Limburg en houden de deelnemers op de hoogte van onze samenwerking en hameren er op dat je ook als beroepsgroepen of hulpverlenende instanties signalen kunt afgeven en vragen: wil je dat eens bekijken binnen het scenarioteam.” Theo: “Het

Zo krijgt de beroepskracht adequate ondersteuning als ze vermoeden hebben of signalen opvangen die op kindermishandeling wijzen. Het handelen van de individuele beroepskrachten wordt door het werken via de meldcode objectief toetsbaar.

Meldplicht

De code bevat eveneens een meldplicht, conform de gewijzigde wet op de jeugdhulpverlening. Uiteraard is opname in het instellingbeleid van dit wetsartikel evident voor instellingen die vallen onder de wet op de jeugdhulpverlening. Bij andere instellingen zal meer discussie plaatsvinden of en zo ja hoe dit artikel in het beleid wordt opgenomen. De verdere implementatie van de meldcode is de verantwoordelijkheid van het ministerie van VWS. Er vindt momenteel onderzoek plaats hoe de invoering zo snel en grondig mogelijk kan plaatsvinden. Hiervoor onderzoekt bureau ES&E de mogelijkheden, daarin bijgestaan door een begeleidingscommissie bestaande uit vertegenwoordigers van het ministerie van VWS (directie Jeugdbeleid), de AMK's en NIZW Jeugd (Expertisecentrum Kindermishandeling).

Meer over dit onderwerp kunt u vinden op www.kindermishandeling.info. Daar kunt u onder meer de meldcode als bestand ophalen.

convenant draagt een steentje bij aan de gezamenlijke aanpak van huiselijk geweld.”

Theo sluit af met: “Het kan en mag niet zo zijn dat de maatschappij bij geweld in de openbare ruimte een lagere - of andere - norm hanteert dan bij geweld achter de voordeur.”

Wilt u meer weten over het scenarioteam, bel het regionale Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (077) 387 58 29 of stuur uw vraag naar p.van.der.heul@rvdk.minjus.nl

Theo Sillen en Pieter van der Heul

Kinderen die betrokken zijn geweest bij geweld in het gezin kunnen traumatische ervaringen hebben. Of ze er nu bij zijn geweest, de borden stuk op de grond en het ei met spek op de muur hebben gezien, het hebben gehoord, of de sfeer hebben gevoeld: het gebeurde heeft effect op de kinderen. Ze zijn getuigen.

Bertie Peeters, Truus Gelissen en Louise van Rooijen

Bertie Peeters, ambulante Fiom: “Een moeder vertelde me een keer dat haar kind het gelukkig nooit gezien had. Toch bleek haar kind ook hulp nodig te hebben om het geweld en alles wat er om het geweld heen speelde te verwerken.”

Ruzie thuis

In een hulpverleningsprogramma onder de titel 'Ruzie thuis' werken acht kinderen samen in acht bijeenkomsten. Bertie: “Aan de hand van een themaverhaaltje worden onderwerpen bespreekbaar gemaakt en leren de kinderen hun ervaringen te uiten door te praten, te tekenen, toneel te spelen en noem maar op. Ze merken dat er meer kinderen zijn die zoiets hebben meegemaakt en praten bijvoorbeeld in het thema Verhuizen over: waar woon jij, ben jij verhuisd, ben je van school veranderd, kon je afscheid nemen, weet je waarom je bent verhuisd, wat kon je daar vertellen.” Louise van Rooijen, XONAR vrouwenopvang en hulpverlening:

“Je gaat met kinderen aan de slag onder meer om te voorkomen dat ze later op een zelfde manier slachtoffer van geweld worden - of zelf geweld gaan gebruiken.” ‘Ruzie thuis’ valt binnen het project ‘Let op de kleintjes’.

Let op de kleintjes

Truus Gelissen, RIAGG vult aan: “Uniek is dat parallel aan deze kindergroepen van ‘Ruzie thuis’ op hetzelfde tijdstip en op de zelfde locatie de moeders ook in een groep werken onder de titel: ‘Let op de kleintjes’. Uit andere interventies is gebleken dat hulpverlening die alleen aan kinderen wordt geboden een kwetsbaarder resultaat oplevert dan hulpverlening waar de ouders - in dit geval de moeder - bij betrokken zijn.” Bertie: “Het werken in deze groep is vooral gericht op het moederschap. Bijvoorbeeld in het thema Geheim bespreken we: wie weet dat jij mishandeld bent, met wie praten de kinderen, wie kunnen ze het vertellen,

wat is voor jou een veilige plek, waar kunnen/willen zij naar toe, wat is er afgesproken als de vader aan de deur staat, wie mogen ze bellen.” Louise: “De kinderen en de moeders hebben in hun eigen groep tegelijkertijd aan het zelfde thema gewerkt. Dus door de week gebeurt er iets in dat thema tussen het kind en de moeder.

Geweld thuis Heeft het kind het gezien?

De eerstvolgende bijeenkomst kan beginnen met bijzondere dingen die de afgelopen week hebben plaatsgevonden.”

Voor kinderen en moeders tegelijk

Een eerste groep kinderen en een groep moeders volgen dit programma in Maastricht. Er gaan nog meer groepen starten en daar kunnen nog kinderen van 7 tot 12 jaar en moeders voor worden aangemeld. Een medewerker van RIAGG jeugdhulpverlening en XONAR jeugdhulpverlening begeleiden de kindergroep. De groep moeders wordt begeleid door een hulpverlener van Ambulante Fiom en XONAR vrouwenopvang en hulpverlening. De kinderen worden ingedeeld in groepen naar leeftijd. Twee begeleiders doen de intake om te zien in welke groep het kind/de kinderen passen en in welke groep de moeder past. Aan deelname zijn geen kosten voor moeder en kind(eren) verbonden.

Samenwerking met gesloten beurzen

Louise van Rooijen is projectleider van ‘Let op de kleintjes’: “Betrokken organisaties hoeften niet lang na te denken over de noodzaak van het programma, dus hadden we al snel de deelnemers aan tafel. XONAR vrouwenopvang en hulpverlening Maastricht en Heuvelland, Ambulante Fiom, RIAGG, Bureau Jeugdzorg en Trajekt Algemeen Maatschappelijk Werk zijn hierin partners. We doen dit allemaal met gesloten beurs, want projectsubsidie

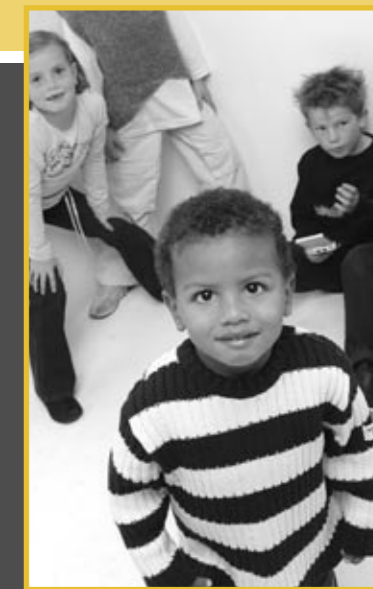
moeten we nog zien te vinden.” Truus: “Daarnaast zullen we allemaal proberen het structureel in ons aanbod op te nemen.” Bertie: “Hoevel dat niet gemakkelijk is, want we hebben allemaal onze eigen financiers en onze eigen routes waarlangs de verzoeken om financiering moeten lopen.”

De samenwerking binnen ‘Let op de kleintjes’ valt binnen het samenwerkingsverband Huiselijk Geweld Maastricht-Heuvelland. ‘Let op de kleintjes’ is ontwikkeld door Transact te Utrecht. Verschillende regio's in Nederland hebben het project voor de kinderen - ook wel onder de naam ‘Met je vingers in je oren’ gedraaid met goede resultaten. In Eindhoven heeft onder meer de vrouwenopvang het programma verder ontwikkeld en met succes uitgevoerd.

Aanvullende programma's

Dat ze razend enthousiast zijn, blijkt uit het feit dat het interview voor dit artikel bijna niet af te ronden was. Louise, Truus en Bertie praten betrokken door over dingen zoals: “Afhankelijk van de uitkomsten van de (tussen)evaluatie willen we een effectmeting, en we zouden als de vader nog in beeld is de vader er bij willen betrekken. Dan heb je het hele gezinssysteem. Ja de plegers zouden we in een groep willen plaatsen. Zeker de nieuwe partners van de mishandelden daar zou je ook iets mee moeten, want die komen het leed van de vrouwen ook tegen in de nieuwe relatie.”

Wilt u een moeder en kind(eren) aanmelden of wilt u bekijken of dit project iets voor ze is, bel dan de projectleider Louise van Rooijen (043) 321 41 38 of stuur uw vraag naar Lvanrooijen@voh.xonar.nl

ze terecht kunnen als ze advies willen over opvoeden of met problemen in de opvoeding kampen.

Voor meer informatie kunt u terecht bij de voorzitter van de werkgroep Preventie huiselijk geweld Westelijke Mijnstreek, Judith Aerdts, (046) 478 72 00, j.aerds@swmggd.nl

Voor jezelf zorgen in relatie tot de ander en dat met respect voor jezelf en de ander, vanuit het idee: de enige die altijd bij je is om voor jezelf te zorgen, ben jezelf. Dit is de hoofd doelstelling van een scholenproject 'Ho, tot hier en niet verder!' dat dit schooljaar is gestart vanuit het samenwerkingsverband Huiselijk Geweld Westelijke Mijnstreek.

Het is een training sociale weerbaarheid en al spelend leren de kinderen van groep 1 tot en met 7 beter om te gaan met zichzelf en met anderen. De kinderen leren in tien lessen onder meer:

Kinderen

• het belang van oogcontact
• kijken en luisteren naar zichzelf en anderen
• stil te staan bij hun eigen behoeften
• zich te laten zien en horen
• grenzen te herkennen en aan te geven voor zichzelf
• rekening te houden met grenzen van de ander
• eigen sterkten te herkennen en zelfvertrouwen te vergroten.

Tot hier en niet verder

Leerkrachten

Ook de leerkrachten worden getraind. Zij leren onder meer te kijken naar de mogelijke invloed van hun eigen

gedrag op het zelfvertrouwen van het kind. Daarnaast leren zij signalen van kindermishandeling te herkennen en weten welke stappen zij moeten ondernemen bij een vermoeden van mishandeling. De training van de kinderen en van de leerkrachten is uitbesteed aan de stichting Uit eigen beweging.

Ouders

De ouders van alle kinderen worden in dit project ook betrokken. Een gastouder nodigt de andere ouders van de kinderen uit voor een bijeenkomst, gelijk de Tupperware-methode. Een medewerker van Partners in Welzijn (PIW) verzorgt de bijeenkomst inhoudelijk. Ouders leren onder meer ook te kijken naar de mogelijke invloed van hun eigen gedrag op het zelfvertrouwen van hun kind en ouders weten waar